

РЕШЕНИЕ

гр. София, г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, II отделение 28 състав, в публично заседание на 28.04.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мария Ситнилска

при участието на секретаря Елеонора Стоянова, като разгледа дело номер **3694** по описа за **2009** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 7, ал. 5 от Закона за задължителните запаси от нефт и нефтопродукти /ЗЗЗНН/.

Образувано е по жалбата на „”, ЕИК *, със седалище и адрес на управление: Г. Р, бул. „Придунавски” № 18, представлявано от изпълнителния директор Л В В против Разпореждане № Р-12-30/27.03.2008 г. на заместник-П. на Държавната агенция „Държавен резерв и военновременни запаси” в частта, в която е определено нивото на задължителен запас от котелно гориво в размер на 701.138 тона.

Ответникът, чрез процесуалния си представител, изразява становище за неоснователност на жалбата и моли да бъде оставен в сила оспорения административен акт. Подробни съображения излага в депозираните по делото писмени бележки.

Настоящото съдебно производство е образувано след отмяна на решение № 792/15.10.2008 г., постановено по адм. дело № 2718/2008 г. по описа на Административен съд С.-град. По реда на касационното производство, с решение № 5818/07.05.209 г., постановено по адм. дело № 15721/2008 г.,

Върховният административен съд е отменил цитираното решение и е върнал делото за ново разглеждане, съобразно дадените указания.

С оглед на това съдебният контрол за законосъобразност в настоящото производство се свежда до правилно прилагане на материалния закон, в частност разпоредбите на чл. 17, ал. 1, ал. 3 и ал. 4 от ЗЗЗНН във връзка с чл. 2, т. 3 от ЗЗЗНН, спрямо установените в хода на производството фактически основания.

При така очертания обхват на съдебния контрол за законосъобразност, след като се запозна с доказателствата по делото, прецени доводите на страните и съобрази материалната законосъобразност на оспорения административен акт, настоящият съдебен състав намира жалбата за **ОСНОВАТЕЛНА** по следните съображения:

С оглед задължителните указания на Върховния административен съд, по делото са изслушани заключения от две съдебно – технически експертизи. Основната съдебно – техническа експертиза, изготвена от вещото лице инж. В М Г, дава заключение, че т търговското дружество - жалбоподател е осъществило внос само на тежко гориво с теглово съдържание на сяра до 1% и вътрешнообщносни пристигания на тежко гориво. Вещото лице изрично е посочило, че в комбинираната номенклатура в подгрупа „Други”, под позиция „тежки горива” са включени тежките горива с теглово съдържание на сяра, непревишаващо 1% и с код 27101961. Въз основана на показателите, отразени в анализния протокол № 3042/05.11.2007 г., внесено от жалбоподателя гориво е класифицирано като тежко гориво.

Допълнителната съдебно-техническа експертиза потвърждава заключението на основната съдебно-техническа експертиза, че „” е внесло от М 184.260 т. тежко гориво и 13 212.740 т. от Р, като и двете горива са със съдържание на сяра под 1%. Въз основана на отразената в анализния протокол № 3045/05.11.2007 г. пламна температура /70 С/ вещото лице е заключило, че продуктът не отговаря на изискванията за котелно гориво. Горивото е с олекотен състав и е предназначено за следващо преработване. Така приетите заключения, настоящият съдебен състав изцяло кредитира в частта им относно релевантните към настоящото съдебно производство фактически обстоятелства. Същите се потвърждават и от приетите по делото писмени доказателства. Видно от митническите декларации и другите придружителни административни документи, кодът по Комбинираната номенклатура на продуктите, обект на внос и вътрешнообщности пристигания и изпращания, осъществени от търговското дружество-жалбоподател е един и същ 27102961, който съответства на „тежко гориво, с теглово съдържание на сяра

непревишаващо 1%”. Този факт се установява и от приетото като доказателство по делото писмо изх. № П47-0430/07 от 17.03.2008 г., издадено от Митница-Р, според което „тежките горива”, / в какъвто вид са декларирани от жалбоподателя/ се класират с код по Комбинирана номенклатура за 2007 г. – 27101961, а продуктите „тежки масла” с кодове от 27101971 до 27101999.

Легалната дефиниция на понятията „котелно гориво” и „тежко гориво” се съдържат в § 1, т. 6 и т. 7 от ДР на Наредбата за изискванията за качеството на течните горива, условията, реда и начина за техния контрол. Съобразно спецификациите на двата продукта, въведени като разграничителен критерии в тези две норми, продуктът, предмет на внос и вътрешнообщностни придобивания и износ, осъществени от жалбоподателя, съобразно собствените си технически спецификации и код по номенклатура, следва да се класифицира като „тежко гориво” по смисъла на § 1, т. 7, б. 1 от ДР на Наредбата. Визираната норма определя като „тежко гориво”, течното гориво от нефтен произход, с изключение на корабно гориво, включено в тарифни номера от 2710 19 51 до 2710 19 69 по Комбинираната номенклатура на Република Б. По делото не се спори, че процесният продукт е деклариран с код 27101961, което обоснова извод, че се касае за „тежко гориво”, а не за „котелно гориво”.

Съгласно чл. 17 ал. 1, ал. 3 и ал. 4 от ЗЗЗНН всяко лице, производител, вносител или получател по вътрешно общностни пристигания на нефтопродукти, но само от категориите по чл. 2 ЗЗЗНН, е длъжно да създаде, съхранява и възстановява със свои средства и за своя сметка задължителни запаси в количество, пропорционално на продаденото, внесеното или осъществените от него вътреобщностни пристигания количества нефтопродукти през предходната календарна година за потребление на територията на страната. В разпоредбата на чл. 2 от ЗЗЗНН изчерпателно са изброени категориите нефтопродукти, от които по реда на този закон се създават, съхраняват, ползват и възстановяват задължителни запаси - автомобилни и авиационни бензини; промишлено гориво (газъл), реактивни горива от керосинов тип и дизелово гориво; котелно гориво (мазут); газ пропан-бутан. След като продуктът, предмет на внос и вътрешнообщностни придобивания и износ, осъществени от търговското дружество-жалбоподател не е сред посочените продукти в цитираната разпоредба, то същият няма качеството на задължено лице по смисъла на чл. 17, ал. 3 от ЗЗЗНН, защото такова лице, съгласно § 1, т. 3 от ДР на ЗЗЗНН, е само лицето, вносител на нефтопродукти, посочени в чл. 2 от същия закон.

Доколкото в настоящото съдебно производство не бе доказан основния

факт, че процесният продукт е от законоустановените с нормата на чл. 2 ЗЗЗНН, то търговското дружество не може да има качеството на задължено лице да създаде определеното му ниво от задължителен запас от "котелно гориво", тъй като не е било производител, вносител или получател по вътрешнообщностни пристигания на такава категория нефтопродукти.

Въз основа на така установеното от фактическа страна по делото, настоящият съдебен състав намира, че при издаване на оспорената заповед е допуснато нарушение на материалния закон, обуславящо нейната отмяна в оспорената част.

Предвид изложените съображения, Административен съд С.-град, Второ отделение, 33 състав, на основание чл. 172, ал. 2 от АПК

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Разпореждане № Р-12-30/27.03.2008 г. на заместник-П. на Държавната агенция „Държавен резерв и военновременни запаси” в частта, в която е определено нивото на задължителен запас от котелно гориво в размер на 701.138 тона.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд, Тричленен състав в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: